

Добри́вечір

Адам Міцкевич

Добри́вечір! Мені це слово найми́ліше.
Ані тоді, як ніч між нами, мов сті́на,
Ні в мить, як сві́тлий день за́гляне до ві́кна,
Я не ві́таюся ні́жніше й за́пальні́ше.

В ве́чірній су́тіні усе коха́нням ди́ше;
Ти наві́ть, в інший час не́сміла й мо́вчазна,
Коли до́бривечі́р тихе́нько пролу́на,
Зі́тхаєш го́лосні́ш і ди́вишся жва́віше.

Ли́шім до́бридене́м тим, хто в шлю́бі самохі́ть
З'є́днали́сь, до тру́да й весело́щів охочі́;
До́брані́ч — тим, що вдво́х, не бо́ячися но́чі,

Із кубка́ любо́щів одверто́ зви́кли пи́ть;
А нам, що му́симо чу́ття свої́ таї́ть,
Нехай до́бривечі́р при́тьмить бли́скучі́ очі́.

Переклад: Максим Рильський